

Papu

TOIMIKUNTIEN KESÄ
UKKOSVAHINGOT JA SÄHKÖ
KOCHIN JALANJÄLJILLÄ

Kesän tähti Onni

2/2015

PAKILAN SIIRTOLAPUUTARHAYHDISTYKSEN JULKAISU

Varaudu talveen

Vesijohdot tyhjennetään talveksi

1. Sulje omat talous – ja kasteluvesisulkusi polun laidalta. Kaikki palstan vesijohdot ja niihin liittyvät laitteet päähanasta alkaen ovat kunkin palstalaisen omalla vastuulla. Ole siis huolellinen, jotta välttyt vesivahingoilta!

2. Irrota palstallesi menevä letku päähanasta, irrota tyhjennystulpat ja tyhjennä putket huolellisesti. Puhallus hanaan auttaa tyhjentämään putket. Puhaltamisen jälkeen ja varmistettuasi putken tyhjeneminen, laita tulpat kevyesti takaisin paikoilleen.

3. Tyhjennä ja suojaa palstallesi asentamasi johdot, letkut, säiliöt, varaajat yms. tarpeen mukaan jäätymisen estämiseksi.

4. Jätä omalla palstallasi hanat auki talveksi. Muista varmistaa, ettei sisätiloihin voi enää tulla vettä. Lopulliseen talviasentoon poluilla olevat kahvat asentaa Pauli Ojanen, joka muutenkin huolehtii yhdistyksemme talous- ja kasteluvesijärjestelmistä palstasi kulmalle asti.

5. Keväällä muista tulla sulkemaan vesijohtojesi hanat ennen vesien avaamista Vapun tienoilla. Verkosto voidaan avata, kun jäätymisvaaraa ei enää ole. Avaamisesta ilmoitetaan ilmoitustaululla.

6. Ilmoita havaitsemistasi vuodoista ja vaurioista välittömästi vesijohtoverkoston hoitajalle. Pidä palstasi päähana kesäkaudella aina suljettuna, kun palstallasi ei ole ketään paikalla. Tällöin ei pääse syntymään suuria vahinkoja letkuvuodoista tai muiden vesilaitteiden vaurioitumisesta.

Sisällys

Toisenlainen kesä	3
Säännöt ja toimintatavat	5
Kerhotalon uudistukset	6
Supikoiran elämää	8
Pakilan kesä	10
Toimikuntien kesä ja haaveet vuodelle 2016	14
Elektroniikka käy pienellä jännitteellä	
– salama isolla	17
Vierailulla Vallilassa	19
Juttu ensimmäisestä kesästä mökki 215	22
Hoida omenapuita	23
Talviset yhteystiedot	24

Jos et pääse talkoiisiin voit tukea yhdistystä maksamalla 50€ Pakilan siirtolapuutarhan tilille FI1680001001340497.

Merkitse viestikenttään Vapaaehtoinen talkoomaksu ja mökkisi numero! Kiitokset yhdistystä tällä maksulla jo tukeneille!

Pakilan siirtolapuutarhayhdistyksen lehti

Päätoimittaja: Timo Mäkinen

Toimitussihteeri: Maarit Louekari

Toimituskunta: Heli Ahola, Annu Brotherus, Tuulikki Laurila

Taitto: Heli Ahola ja Eira Rantanen

Valokuvat: Heli Ahola, Maarit Louekari, Jorma Manninen, Lassi Lager, Mauri Kymäläinen, Tuulikki Laurila

Painopaikka: Newprint Oy

Painettu ympäristöystävälliselle paperille

Toisenlainen kesä

Pakilan kesä on ollut toisenlainen: lomakauden hellejakso ei tullutkaan, vaan matalapaineet vyöryivät ylitsemme yksi toisensa perään. Aurinko toki näyttäytyi välillä ja lämpötila käväisi ihan kesäisissä asteissa. Monet kasvit, kuten pionit, pitivät säännöllisestä kasteluveden saannista ja kiittivät kasvattamalla tavallista korkeammat ja lehtevämmät varret ja ennätysmäärät kukkia. Hedelmäpuiden kukinta oli runsasta keväällä, mutta jokin meni jo toista kesää perättäin pieleen, eikä omenaa tullut kuin näytepalat. Vadelmaa sentään tuli tänä kesänä, vaikka maku ei ollutkaan kovin hääppöinen. Peruna- ja kasvimaat ovat suoneet runsaasti satoa ja rikka-ruohoa. Omenankehräjä on onneksi ollut selvästi vähemmän, vaikka muutama puu löytyikin heinäkuussa lehdeettömänä iljettävästä seittipussista. Kevättruiskutusten hyödyttömyys omenankehräjä vastaan on nyt käynyt kaikille selväksi. Myöskään feromonipyydyksillä tehtävää seurantaa hallitus ei pitänyt enää tarpeellisenä tilata. Tätä elukkaa ja uutta tietoa sen torjuntamahdollisuuksista pitää kuitenkin jatkossakin seurata tarkasti.

Yhteisen yhdistyksemme kärsivällisyyttä koeteltiin kuukauden ajan vessan jätevesisäiliön menettämällä. Lopulta saatiin kuitenkin asiat kuntoon ja voimme rauhassa jatkaa parempien vaihtoehtojen selvittämistä ja suunnittelua. Kesäkuun lopun kehittämisspäivä kävi aktiivista keskustelua eri vaihtoehtoista ja niiden merkityksestä. Hallitus jatkaa työtään, jotta syyskokoukselle voidaan tuoda asia päätettäväksi: rakennetaanko uusia palveluita ja, jos rakennetaan, minne ja missä laajuudessa.

Kesän saunat ja sunnuntaikahvilat ovat olleet talkoolaisten ahkeran työn hienoja tuloksia. Molempia on ollut entiset määrät ja asiakkaita myös entisten kesien malliin, vaikka sadekesä lieenee verottanut määriä huippuvuosista. Sauna ja kerhotalo ovat nyt erinomaisessa kunnossa. Kerhotalon uusi terassi saatiin käyttöön jo Juhannukseksi, mistä kiitos ahkerille talkoolaisille. Viherryhmä on saanut istutukset ja yhteiset alueet kukkimaan mieltä ylentävän kauniina. Kerhotalon ympäristö alkaa olla arvoisessa kunnossa. Kesän urheilusaavutukset ovat vielä tätä kirjoitettaessa osittain edessä, mutta lasten olympialaiset palkinnonjakoiineen sujuivat suoras-

taan loistavasti. Oli ilo nähdä, miten ne pienet, jotka vasta äsken tapailivat ensi askeleitaan, olivat nyt palkintopallilla juoksukilpailuvoittajina.

Syyskokouksessa 27.9.2015 klo 14 valitaan yhdistyksen hallitukselle puheenjohtaja ja uusi hallitus. Hallituksen paikat, toimihenkilöhommat, sihteeri ja taloudenhoitaja, ottavat aikaa, mutta myös antavat: talkootyö kyllä palkitsee tekijäänsä, kuten kaikki Pakilan ahkerat talkooihmiset tietävät. Odotan vilkasta kokousta ja paljon hyviä ehdokkaita uuteen hallitukseen. Syyskokous käsittelee myös edellä mainittua viemäröinnin ja huoltorakennushanketta, joten osallistuminen tulee varmasti olemaan runsas.

Lämmintä loppukesää ja kirkkaan kuulasta syksyä kaikille kanssapuutarhureille toivotta

Timo Mäkinen

Säännöt ja toimintatavat Pakilan siirtolapuutarhassa

Pakilan siirtolapuutarhassa voimassa olevat säännöt ja ohjeet ovat kaikille yhteiset. Niissä määritellään mahdollisuudet ja rajat mökkiläisten toiminnalle. Pakilassa on uudistettu ja päivitetty yhdistyksen varsinaiset säännöt sekä rakentamismääräykset että rakentamisen järjestysohjeet. Nämä olisi hyvä kaikkien tuntea – ja tietenkin noudattaa niitä.

Edellisen vuoden johtokunnan yksi keskeistä tehtävistä oli valmistella Pakilan siirtolapuutarhayhdistyksen sääntömuutosehdotusta. Syyskokouksessa 28.9.2014 tuota ehdotusta käsiteltiin ja sääntömuutos hyväksyttiin. Eniten keskustelua kokouksessa herätti perhejäsenen oikeudet sekä hallituksen puheenjohtajan ja jäsenten kausien mahdollinen rajoittaminen. Lopullisesti yhdistyksen uudet säännöt saatiin rekisteröityä patentti- ja rekisterihallituksessa 16.3.2015.

Mitä uutta ja/tai keskeistä uudet yhdistyksen säännöt pitävät sisällään?

Jäsenten on noudatettava yhdistyksen sääntöjä, vuokrasopimuksen ehtoja, järjestyssääntöjä sekä kaupungin ja yhdistyksen antamia määräyksiä.

- Yhdistyksen tarkoituksena lisättiin kirjaus siitä, että tarkoituksena on vaalia ja edistää siirtolapuutarha-alueen kulttuurihistoriallisten arvojen ja ominaispiirteiden säilymistä.
- Yhdistyksen päätäntävaltaa käyttää yhdistyksen kokous ja toimeenpanovaltaa hallitus.
- Pakilan siirtolapuutarhayhdistyksen hallitus voi hyväksyä varsinaisen jäsenen

lisäksi vain yhden perhejäsenen palkata kohti.

- Varsinaisella jäsenellä ja perhejäsenellä on sekä puhe- että äänioikeus yhdistyksen kokouksessa.
- Hallituksen puheenjohtaja valitaan kahdeksi vuodeksi kerrallaan.
- Hallitukseen valitaan kahdeksi vuodeksi kerrallaan kahdeksan jäsentä, joista puolet on vuosittain erovuorossa. Erovuorossa olevat jäsenet voidaan valita uudelleen.
- Ensimmäisenä vuonna valituista kahdeksasta (8) hallituksen jäsenestä valitaan neljä (4) erovuoroista **arvalla**.
- Hallituksen jäsenen tulee olla yhdistyksen jäsen ja hallitukseen voidaan valita kutakin palstaa kohden vain yksi jäsen kerrallaan.
- Äänestettäessä ratkaisee yksinkertainen enemmistö.
- Henkilövaali toimitetaan suljettuna lippuäänestyksenä. Jos äänet jakautuvat tasan, niin valinta ratkaistaan arvalla.

Rakentamisen ohjeistus uusittu

Helsingin rakennusvalvontavirastosta tuli heinäkuussa 2014 päivitetty ohjeet siirtolapuutarha-alueilla rakentamisesta. Tämän jälkeen Pakilassa päivitettiin yhdistyksen omat rakentamismääräykset rakennusvalvontaviraston määräysten ja asemakaavamääräysten mukaisiksi. Pakilan ohjeistuksessa on otettu huomioon myös kulttuurihistoriallisten arvojen ja ominaispiirteiden säilyminen. Rakentamismääräyksiä ollaan edelleen uudistamassa mökkien värityksen osalta. Rakennustoimikunta on esittä-

massa lisävärejä ja ne tulevat hallituksen käsiteltäväksi vielä tänä vuonna.

Rakentamisen järjestysohjeet on julkaistu tämän vuoden ensimmäisessä PaPu-lehdessä (1/2015). Niiden keskeisenä viestinä on se, että rakentaja ottaa huomioon ympäristön ja naapureille tulevan mahdollisen haitan.

- Häiritseviä rakennus- ja purkutöitä tulisi välttää erityisesti juhannuksesta elokuun loppuun.
- Melua haittaavaa remontointia on vältettävä kesäaikana lauantain klo 18:sta maanantaihin klo 8 välillä ja arkisin klo 21.00–8.00.
- Rakentamiseen liittyvässä liikennöinnissä on muistettava, että alueella on 10 km/h nopeusrajoitus, purku- ja lastaushetkeä lukuun ottamatta alueella pysäköinti on kielletty ja liian järeä kalusto vaurioittaa helposti käytäviä, istutuksia ja tärinällään mökkejä.
- Rakennus- ja purkujätteiden poisvienti on rakennuttajan omalla vastuulla.

Pakilan järjestyssäännöt

Edellä kuvattujen uudistettujen sääntöjen ja ohjeiden lisäksi Pakilan **omat järjestyssäännöt** velvoittavat mökkiläisiä. Tänä vuonna on erityisesti lisääntynyt liikenne aiheuttanut huolta etenkin lasten turvallisuuden vuoksi. Järjestyssääntöjen 8 §:n mukaan ”moottoriajoneuvoilla ajo on kielletty alueella paitsi todellinen huolto- ja sairausajo”. Tässä asiassa meidän on parannettava toimintatapojamme!

Annu Brotherus

Kuulakikassa menestystä

Aluejärjestön Herttoniemessä järjestetyissä kesäkisoissa 2.8. Pakila voitti kuulakikassa joukkueella Markku Lehtikoinen, Ari Niinikoski, Markus Kumpuoja. Henkilökohtaisessa kuulakikassa toiseksi työnsi Pakilan Markus Kumpuoja. Mölkyssä jouduimme tyytymään neljanteen sijaan. Lentopallossa Tali vei voiton joukkueestamme (osallistujia oli vain kahdesta siirtolapuutarhasta).

Roosan Ruukku Pakilaan

Klaukkalanpuisto järjesti naisten petankkikisan kesäkuun viimeisenä sunnuntaina. Roosan Ruukun otti haltuunsa Pakilan joukkue, jossa pelasivat Helena Väyrynen, Soili Valli ja Terttu Simpanen.

Ensi vuonna järjestämme kahdet kisat Roosan ruukun kesäkuussa ja aluejärjestön kesäkisat loppukesästä.

SALIPÄÄTY 2011-12

KERHOTALO 2011-2015

KIITOS TALKOOLAISILLE!

KEITTIÖPÄÄTY 2012-13

ULKOMAALAUS JA TERASSI 2015

EDUSTAN PERENNAPENKKI 2014

Siirtolapuutarhalaiset ovat viime vuosina saaneet uusia naapureita siilien ja sammakoiden lisäksi. Supikoirat ja kanit ovat löytäneet tiensä palstoille ja poluille. Supikoiran elämää kuvaa Lehmuspolulla siihen pitkään perehtymään joutunut Anu Linnermo, joka on myös selvittänyt kaupungilta, mitä on tehtävissä supikoirista eroon pääsemiseksi.

Supikoiran elämää 2015

"Hei, olen supikoiraemo – se vinku viirunaa mainen kaivinkone ja olen pesiytynyt puutarha-alueellenne koko sukuni voimin. Aikaisin keväällä vietämme auvoista kuherruskuukautta urokseni kanssa, kun valmistelemme pennuillemme sopivaa pesäpaikkaa. Sen etsiminen ei kauan kestä, sillä valinnanvaraa täällä on liikaakin. Valitsimme mökin alustan, jota ei ole verkotettu. Eduksemme on vielä sekin, jos isäntäväki käy tontillaan harvakseltaan eikä häiriöi elämäämme. Tosin pesämme kaivaminen rakennuksen alla saattaa tuottaa melkoista meteliä sinne tupaan, mutta siitähän tiedätte, että olemme asettuneet taloksi.

Pentumme syntyvät touko-keskuussa, jolloin ruokaa minulle on tarjolla runsaasti ja minä imetan koko kesäkuun. Heinäkuussa jätämme pesän ja käymme pentujen kanssa usein puutarhassanne yökävelyllä, jolloin viemme ne moneen eri käymälään ulostamaan; saavat valita mieleisensä kakkimispaikan. Niitä on Jasmiinipolulla, Katajapolulla, Pajupolulla ja Lehmuspolulla – vain muutaman tässä mainitakseni, juuri nämähän te olette havainneet. On niitä toki muuallakin.

Päivisin pysymme pesällä, mutta pesäkau-

den jälkeen nukumme päivät jossakin tiheässä kasvustossa, esim. vatukossa ja öisin ruokailemme, siksi emme kovin usein tapaa toisiamme.

Kun satorne syksyllä kypsyy, on meillä ruokaa yllin kyllin, niinpä sukumme kiittää tarjolla olevista ateriosta. Me syömme marjoja, vihanneksia sekä juureksia lisäksi meille kelpaavat sammakot, etanat sekä jyräjät, olemme kaikkiruokaisia. Karviaiset sekä maahan pudonneet omenat ovat suurta herkkuumme ja tämä ruuan paljous sekä monet pesäpaikat takaavat sen, että pysymme tällä alueella vuodesta toiseen.

Myöhään syksyllä käymme talvilevölle ja saatamme nukkua helmikuun loppuun asti – riippuu talven pakkasista. Talvethi mispaikaksi valitsimme rakennuksen, jonka alustaa ei ole verkotettu. Siis – jos aiot verkottaa talosi alustan, niin tee se hyvissä ajoin ennen syksyä ettemme raatona haise talosi alla seuraavana keväänä.

Olemme yöeläimiä emmekä pelkää edes nelijalkaisia haukkuvia yksilöitämme – päinvastoin käymme kimppeihin ja puolustaudumme jos rupeatte ärhentelemään tai liikutte pesämme lähetyvillä.

Meitä on koko valtakunnassa hieman yli 500 000 yksilöä, ja parasta meille on pennullisten naaraiden rauhoitus aika 1.5-31.7, uroksia saa siis lahdeta milloin tahansa – mutta kukapa ehtii tarkistaa kumpi siinä jolkottaa. Jotkut meistä saattavat kantaa rabiestä sekä loisia, jotka voivat kulkeutua nelijalkaisten yksilöidenne suolistoon ja sitä kautta myös teihin – olkaapa varovaisia.

Eräs kakkalajajän kylästyynyt mökilläinen vaikeutti istumista käymäläsämme, hän asetti sinne pystyyn runsaasti teräviä tikkuja, mutta eipä tuo haitannut. Istuimme tikkukasan viereen ulostamaan ja näin ollen mökilläisellä olikin kaksi kakkalajajä tontillaan. Toinen mökinomistaja valaisi öisin käymäläämme halogeenivaloilla, olipa mieluisaa asioida valaistuksessa vessassa. Kolmas koristeli käymäläämme sitruunanviipaleilla, kahvinpo-roilla, pippurilla, kalkilla, tuhalla ja ties millä, mutta me siirryimme vain puoli metriä kauemmas ulostamaan. Jos haluatte päästä meistä eroon, ottakaa käyttöönne ruotsin malli, siellä meitä metsästetään ympäri vuoden, oli pennut tai ei.

Mikäli haluat tehdä meistä ilmoituksen maanomistajalle niin osoite on:

Helsingin kaupunki, rakennusvirasto, luonnonsuojelualueet

PL 1579, 00099 Helsingin kaupunki

Voit myös ilmoittaa puhelimitse numeroon 0931039001 tai 0931022004.

Kaupunki maanomistajana on kiinnostunut olinpaikoistamme ja saattaa nyt ilmoitetulle paikalle (pesä tai käymälä) asettaa syksyllä metallisen verkkopyydyksen, jossa on myös syötti, joten kiertäkää kaukaa pyydys jos sellaiseen talvella törmäätte."

ESTÄ PESINTÄ RAKENNUKSIEN ALLE – KÄYTÄ VERKKOJA

Viime kesänä (2014) Helsingin kaupunki oli kiinnostunut supikoirien olinpaikoista ja pyysi niistä ilmoituksia, koska supikoirat vieraslajina eivät kuulu luontoomme eikä varsinkaan puutarhoihin. Supikoirat ovat lisääntyneet Helsingin alueella räjähdysmäisesti ja niiden kantamat suolistolaiset sekä rabies ovat vaaraksi kissoille ja koirille ja niiden välityksellä myös ihmisille.

Ilmoitin tonttimme rajalla olevasta supikoiran käymälästä, jonka seurauksena kaupungin ympäristönhoitajat asensivat myöhään syksyllä metallisen loukun syötteineen käymälän viereen. Loukkuja oli asennettu muuallekin puutarhamme alueella. He kävivät tarkistamassa loukut päivittäin ja usein loukussa oli vapaana juokseva kissa. Supikoirat varoivat menemästä loukkuun, jossa kissa oli vieraillut. Kissan hajujäljet loukussa häiritsivät supikoiraakaan eikä syötti kelvannut, silti viereinen käymälä oli ahkerassa käytössä.

Heinäkuun alussa keskustelin monen mökilläisen kanssa supikoirista ja sain huomata, että niiden käymäläkasojen on useassa paikassa, lisäksi muutama varmuudella tiesi mökkinsä alla olevasta pesästä. Viikolla 30/2015 ilmoitin uudelleen kaupungille supikoiran käymälästä ja kuulin, että ympäristönhoitajat harkitsevat loukuista löytyvien kissojen toimittamista Viikin löytöeläintaloon. Loukut asennetaan myöhään syksyllä eikä siihen aikaan vuodesta puutarhalla ole enää asukkaita kissoineen, joten jos kissoja ansoissa on, ne ovat omakotialueelta tai kulkukissoja.

Kaupunki harkitsee myös toisenlaista supikoiran pyyntiä, loukutus ei liene ainoa vaihtoehto, mutta tähän me emme voi vaikuttaa. Ainoa vaikuttamistapamme onkin rakennustemme alustojen verkottaminen. Kun ei ole pesäpaikkaa, ei ole pesänkaivajaakaan – supikoiraakaan.

Anu Linnermo

Pakilan kesä

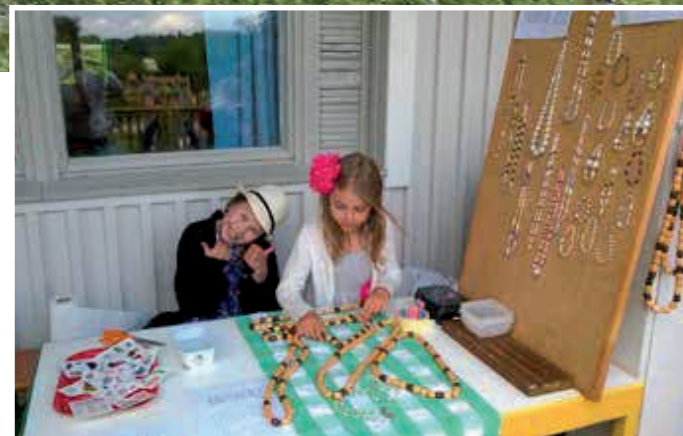

Puistokabaree

Kesäkahvilassa tarot tarinoita

Savitöitä

JuhannusFolk

Mahtava vattukesä

Elokirppis

Mikä elojuhlissa nauratti?

TRAMPOLIININ KÄYTÖSTÄ

Kesän aikana aikuiset ovat useaan otteeseen joutuneet puuttumaan trampoliinin käyttöön. Trampoliinissa on pomppinut samanaikaisesti useampi lapsi, pelattu pallolla, tuotu skeittilautoja, vaikka selkeät ohjeet on kiinnitetty trampoliiniin. Myös muiden päästäminen trampoliiniin vuorollaan, on joskus ollut keskustelun aihe. On tarpeellista, että vanhemmat valistavat lapsiaan toisten huomioonottamisesta ja trampoliinin ohjeista.

Vanhemmat ovat vastuussa lapsistaan, ja jos ohjeiden noudattaminen ei kohene, joutuu yhdistys poistamaan trampoliinin. Ohjeet on annettu onnettomuuksien välttämiseksi ja trampoliinin rikkoutumisen ehkäisemiseksi.

Yleisimmät trampoliinivammat ovat erilaisia murtumia ja venähdyksiä. Tapaturmia sattuu usein silloin, kun eri kokoisia lapsia hyppii trampoliinilla samanaikaisesti.

ILKIVALTA LEIKKIMÖKISSÄ

Yhdistys sai lahjaksi Paakkasen perheen leikkimökin, joka sijoitettiin leikkikentälle heinäkuussa. Kirpputorilla keräsimme rahaa leikkimökin varusteisiin ja maalaukseen.

Nyt kuitenkin leikkimökin irtaimistoa on rikottu ja levitely pitkin kenttää ja mm. trampoliinista on niitä löytynyt.

Leikkimökkiin on turha hankkia uusia kalusteita, jos ilkivallan tekijöitä ei saada kiinni ja/tai ilkivalta jatkuu. Hyvät puutarhalaiset puuttukaa tilanteeseen, jos näette ikävää käyttäytymistä leikkimökillä.

KERÄYS LEIKKIMÖKKIÄ VARTEN TUOTTI 317,75

Kiitos kaikille lahjoittajille.

Trampoliini on suljettu tätä kesältä. Verkko on vaurioitunut ja tukipylväät vääntyneet.

Toimikuntien kesä ja haaveet vuodelle 2016

1. Mikä ilahdutti tänä kesänä eniten?
2. Mitä uutta saitte aikaan?
3. Mistä haaveilet tulevaisuudelle kesäksi?

Sähkörit

1. Laskutusasiakkaiden pitkämielisyyys.
2. Rakennettiin muutama lamppu uusiksi, mutta muuten keskityttiin vain sähköjärjestelmän kuntoon.
3. Maltillisia ukkosia.

Niklas Koppatz, vetäjä

Yrtti

1. Ympäristötoimikunnan toiminta aktivoitui. Saimme pidettyä perennapenkkiä paremmassa kunnossa säännöllisten talkooiden avulla. Kitkemistalkoita oli viitenä iltana ja talkoissa 3-8 henkilöä. Minua ilahdutti

erityisesti se, että mukaan tuli uusia talkoolaisia ja sain antaa palkkioksi sauna- tai kahvilalipun.

2. Kesän suurin urakka oli kerhotalon takana olevan vaikeasti hoidettavan jyrkän rinteen muutostyöt. Istutimme sinne 50 rinne- ja koivuanguvua ja laitoimme pensaitten juurille paksun kerroksen kuorikatetta. Toivotaan, että rinteen hoito näin helpottuu tulevina kesinä.
3. Odotan innolla miten kauniiksi laitamme ensi kesänä kerhotalon kesäkukkaistutukset. Maalattu talo ja uusi terassi ovat niin upeat puitteet myös kukille. Haaveilen tietysti myös aurinkoisesta ja lämpimästä kesästä.

Tiina Parviainen, vetäjä

Rakennustoimikunta

1. Toimikuntaa on tänä kesänä ilahduttanut eniten se, että remontin yhteydessä mökki 307:n takavarasto saa erillisen pulpettikaton nykyisen pitkän lappeen tilalle. Näin tyyppipiirustusten mukaan rakennettujen mökkien määrä lisääntyy jälleen yhdellä.

2. Uusituissa rakentamishojeissa mökkien sallittujen värisävyjen määrä on kuusi. Toimikunta toivoo, että hallitus hyväksyy kesän aikana ainakin osan niistä uusista ulkomaalien värisävyistä, joita toimikunta tulee esittämään hallitukselle. Se olisi hyvä aikaansaannos.

3. Toimikunta haaveilee, että ensi kesänä yhdistyksellä olisi käytössään asianmukaiset tyyppipiirustukset mökeille ja mallipiirustukset muille rakennelmille.

Mauri Kymäläinen, sihteeri

Kerhotalotoimikunta

1. Kerhotalon uusi ilme: Valoisa ja raikas ulkoasu sekä upea terassi.
Remonttiin ja kesäkahvilaan osallistuneet talkoolaiset, joita sateisesta kesästä huolimatta oli ilahduttavasti. Hienoa oli myös se, että aivan uusiakin mökkiläisiä saimme mukaan kesäkahvilan talkoisiin.
2. Tärkeitä uudistuksia, talkootyötä helpottavia ja kaikkien viihtyisyyttä lisääviä hankintoja olivat kerhotalon keittiön uudet hienot työpöydät, tehokas iso kahvinkeitin ja kauniit Marimekon pöytäliinat kahvilan pöydille.
Kerhotalolla esitettiin koko perheelle suunnattu Puistokabaree, musiikillinen seikkailu Helsingin puistoihin ja kaduille.
Aktiivisten mökkiläisten toimesta oli kesäkuussa betonityöpaja kerhotalon pihalla ja astringajooga-koulutusta kahtena lauantaina kerhotalossa.
3. Kerhotalolle enemmän käyttöä. Ja siinä nimenomaan mökkiläisten omaa aktiivisuutta ideoita, järjestää ja organisoida

aktiviteetteja. Toiveita on vuosien mittaan esitetty mm. taidekerhosta, lastenohjelmasta, käsitöistä, peli-illoista jne. Nyt vaan tuumasta toimeen kun puitteetkin on saatu kuntoon.

Ehkä voisi urheilun lisäksi kokoontua katsomaan hyviä TV-leffoja yhdessä.

Heli Ahola, vetäjä

Tiedotustoimikunta

1. Talkoisiin alkukesästä osallistuneiden sitoutuminen puutarhan yhteisten alueiden ja rakennusten hoitoon! Ilman teitä kustannuksemme olisivat huomattavasti korkeampia. Toiveena on edelleen, että onnistumme tiedottamaan hallituksen ja toimikuntien kanssa yhteisvoimin talkoista hyvin ja saamme lisää osallistujia alkuvuoden siistimis- ja rakennustöihin.
2. Saimme uuden Papun ilmestymään suunnitelmien mukaisesti ennen juhannusta ja tämänkin Papun, jota nyt luet! Lehden tekoon osallistuu moni mökkiläinen toimikuntalaisten lisäksi ideoilla ja juttuja kirjoittamalla. Se ei synny vain neljän tekijän voimin.
Nettisivut siirrettiin uuteen palveluun ja niitä on nyt helppo päivittää, joten uutiset tavoittavat nettiä käyttävät mökkiläiset entistä paremmin.
3. Hauskoista ja kiinnostavista jutuista Papuun ja nettisivuille! Se tietenkin tarkoittaa, että puutarhassamme taas tapahtuu monta hauskaa, mielenkiintoista ja ihanaa asiaa, joista on mukava kertoa muillekin.

Maarit Louekari, vetäjä

Pakilan siirtolapuutarhan olympialaiset 26.7.2015

Pakilan siirtolapuutarhassa pidettiin perinteiset lasten olympiaadit heinäkuun sateisena sunnuntaina, lajina kolmiottelu juoksu 60 m, pallon / kuulantöntö sekä pituushyppy.

Sadekisoihin osallistui tänä vuonna 15 sadetta pelkäämätöntä pikkukisaajaa ja heidän tukijoukkonsa joten kiitos kaikille osallistujille sekä niille jotka tämänkin iloisen tapahtuman mahdollistivat yhteisessä puutarhassamme.

Lasten olympiaadit on järjestetty tämän nykyisen muotoisen tapahtuman meidän järjestämisen jo vuodesta 2005 joten tapahtuman on tarve muuttua ja kehittyä, meidän nykyisten järjestelijöiden aika on siirtä syrjään ja tarjota mahdollisuus uusille ja innokkaille.

Kiitos menneistä vuosista, Tytti ja Risto Asikainen

PAKILAN LASTEN KISOJEN TULOKSET 2015

Sarja Tytöt minisarja alle 6 v (60m juoksu, pallonheitto, pituushyppy)

1. Lohvansuu Aya	12.12 / 7.40 / 1.40
2. Peltonen Matilda	12.00 / 5.75 / 0.90
3. Stenström Seela	16.30 / 4.70 / 1.00
4. Rahko Sonja	18.00 / 4.20 / 0.75
5. Suomi Aleksandria	18.45 / 3.40 / 0.95

Sarja Pojat minisarja alle 6v (60m juoksu, pallonheitto, pituushyppy)

1. Ojala Juho	15.10 / 6.60 / 1.80
2. Ojala Eetu	27.18 / 3.55 / 0.35
3. Suomi Adrian	35.34 / 2.45 / 0.20

Sarja Tytöt 6 v (60m juoksu, kevyt kuula, pituushyppy)

1. Koskela Ruusu	11.90 / 3.75 / 2.00
2. Henni Asikainen	12.10 / 4.00 / 1.25
3. Stenberg Taika	13.28 / 2.70 / 2.15
4. Peltonen Hilma	13.28 / 2.85 / 1.75

Sarja Pojat 6 v (60m juoksu, kevyt kuula, pituushyppy)

1. Rahko Kalle	11.02 / 3.55 / 1.70
----------------	---------------------

Sarja Tytöt 9 v (60m juoksu, kuula, pituushyppy)

1. Koskela Lilja	10.66 / 4.15 / 2.70
------------------	---------------------

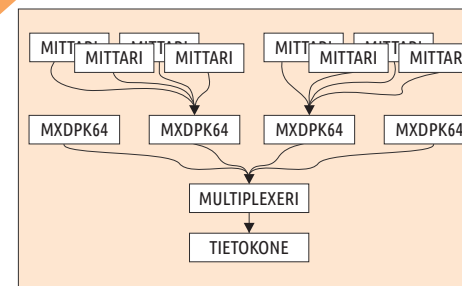
Sarja Pojat 9 v (60m juoksu, kuula, pituushyppy)

1. Koskela Onni	11.18 / 5.30 / 2.50
2. Varjus Urho	11.20 / 5.10 / 2.40

Elektroniikka käy pienellä jännitteellä – salama isolla

Otsikossa oleva itsestäänselvyys tuli viime vuonna yhdistykselle kalliiksi, kun salaman isku turmeli sähkön mittausjärjestelmän elektroniikkaa. Tämä ei ollut ensimmäinen kerta, eikä ikävä kyllä varmaan myöskään viimeinen. Mittausjärjestelmämme on suunniteltu siistejä ja kuivia sisätiloja ajatellen, eikä salaman aiheuttamia järjestelmän ulkopuolelta tulevia jännitepiikkejä tultu sitä suunniteltaessa ajatelleeksi.

MITTAUSJÄRJESTELMÄ PÄHKINÄNKUORESSA:

Mökkien mittarit ovat vihreissä jakokaappipömpelissä eri puolilla aluetta. Mittausdataa kerää seitsemän MXDPK64 nimihirviöistä laitetta, joista jokainen hallinnoi 64 mökkimittaria. Kaikki yhteydet on toteutettu kuparikaapeleilla, kuinkas muutenkaan. Tietokoneelle mitaustiedot tulevat huoltorakennuksen multiplexerin kautta

MXDPK64 varastoi tietoa jopa parin kuukauden ajalta, joten yhteyden multiplexeriin voi hyvin katkaistakin joksikin aikaa. Viimevuotisen salamavaurion aikana tämä yhteys olikin katkaistu. Muuten vauriot olisivat ulottuneet tietokoneelle asti.

Tietokoneelta voi halutuun aikaväliin tulostaa sähkön kulutuslukemat ja kirjoittaa niistä sähkölaskut, joilla vakiintuneen käytännön

mukaan piristämme mökkiläisiä kahdesti vuodessa.

Mihin salama iski?

Kuparikaapeleiden verkko on ongelman ydin: Iskipä salama mihin kohtaan mökkiäluetta hyvänsä, se osuu jonkun kaapelin kulkureitin lähelle – ja indusoi kaapeliin jännitteen, joka on paljon suurempi kuin mihin mittausjärjestelmän elektroniikka on suunniteltu. Silloin kärähtää jossain päin mittausjärjestelmää. Viime kesänä kärähti kaksi MXDPK64:sta ja mittauskortteja nelisenkymmentä. Enemmänkin olisi mennyt, mutta multiplexeristä oli johdot irti, joten salama ei päässyt sinne asti.

Tuon kyseisen ukkosen aikaan sähkötoimikunnalla oli kokous, joka siirrettiin sateen alettua ulkotiloista sähköpääkeskukseen vessarakennuksen pätyyn. Sattumalta pääsimme omakohtaisesti kokemaan sen salaman: Se nimittäin tuli mittausjohtoja pitkin sähköpääkeskukseen asti – ja löi kipinää kosketusetasyydellä meistä. Sähköpääkeskukseen asti salaman voimasta päätyi vain murto-osa, mutta kuitenkin riittävästi siniseen välähdykseen ja säpsäyttävään pamahdukseen.

Korjaustyö

Uudet osat maksoivat reilun kymppitonin, mutta niiden asentaminen hoidettiin edullisesti talkoohommina. Periaatteessa homma on aika simpelli: Otetaan rikkiin osat pois ja heitetään ehjät tilalle. Pulmaksi osoittautui kuitenkin monta pientä seikkaa, joista yhdessä muodostui isoja ongelmia:

Osien toimitusajat olivat tolkkottoman pitkiä. Homma oli seis viikkojen ajan heti, jos piti tilata uusi osa.

Kärähtäneestä kortista ei aina näe päälle, onko se ehjä vai ei. Virtalähteitä voi tarkistaa mittarilla, mutta suurin osa tavaroista oli lähetettävä laitteiston toimittajalle tarkastettavaksi – ja sitten odotettiin.

Juha ja Markku ovat sähkömiehiä, mutta me muut emme ole. Niinpä kaikki alaan liittyvä on meille uutta, kunnes se on opittu. Käytännössä tämä tarkoitti, että me emme osanneet tehdä kunnollista suunnittelua korjausprosessista etukäteen, vaan suunnittelua tehtiin pitkän matkaa. Tehdessä opiskelu on kyllä erittäin mielenkiintoista, mutta se on myös aika hidasta.

Joihinkin työvaiheisiin saimme Mittrixiltä, järjestelmän toimittajalta, seikkaperäiset ohjeet tyyliin: "Paina tästä, lue tuosta, syötä arvo sinne..." Ohjeet olivat hyviä, mutta ne olivat jopa seitsemän sivua pitkiä.

Koko sen ajan, kun järjestelmä on korjauksen alla, menetetään mittaustietoa eli rahaa. Saimme järjestelmän pystyyn vaihteittain vuodenvaihteesta alkaen, mutta koko syksynä käytetty sähkö jäi parkkipaikan suunnalla mökkeileviltä lukematta ja näin ollen myös laskuttamatta. Yhdistys – eli meistä jokainen – maksaa tämän osan.

Mites laskutuksen kanssa?

Suurin osa mökeistä on vaurioalueen ulkopuolella, joten niiden osalta laskutuksessa ei ole mitään erityistä. Sen sijaan, kun vaurioalueen n. sadan mökin syksyn laskutukseen ei saatu mitaustietoa loppukesän kulutuksesta, päätimme kirjoittaa laskut edellisen vuoden kulutuksen ja alkukesän kulutuksen keskiarvon mukaan. Tämä toimi huonosti niiltä osin, kun mökin omistajat tai käyttötottumukset ovat muuttuneet edellisen vuoden jälkeen, joten osa laskuista arvioitiin toisella tapaa – aina kuitenkin niin, että lasku arvioitiin parasta arvausta alemmas.

Kevään laskutuksen osalta tilanne olikin toinen. Talven aikana kulutus voi vaihdella paljonkin riippuen siitä, miten mökkiä lämmitetään. Tämän vuoksi historiallista kulutusta ei kesän kaltaisesti voi pitää säilyvänä trendinä. Kevään laskutuksessa päädyimme siis luottamaan mökkiläisten oikeudentuntoon: Arvioitavat mökit saivat laskun kertyneen tiedon perusteella. Laskun mukana tuli kuitenkin vetoamus maksaa enemmän, kun käyttöä kuitenkin oli enemmän.

Tulevaisuus?

Ilmeistä on, että tällainen mittaustietojärjestelmä, joka hajoilee tämän tästä, ei ole hyvä. Korvaavia vaihtoehtoja on olemassa, mutta niillä kaikilla on yhteinen tekijä: kalleus. Koetamme nyt parhaamme mukaan löytää sellaisen ratkaisun, joka on kaikkien kannalta vähiten huono. Aikaa sellaisen löytämiseen on seuraavaan ukkosvaurioon asti. Siihen asti tämä nykyinen järjestelmä toimii ihan hyvin...

Tosin alkaa tässäkin jo näkyä elektroniikalle korkea ikä: Joitain mittauskortteja on vikaantunut ihan ilman ukkostakin. Tämä näkyy poikkeuksellisen pienenä sähkölaskuna. Sellaista vikaa ei ole tullut vastaan, joka laskuttaisi enemmän kuin todellinen kulutus on.

Niklas Koppatz, sähkötoimikunnan vetäjä

VIERAILULLA ELISABETH KOCHIN TIELLÄ

Peter Hiltunen virkistystä tarjoavan syreenimajan edessä.

Tullessaan 1990-luvun lopulla Vallilan siirtolapuutarhaan Peter Hiltunen koki olevansa kaikkea muuta kuin yhdistysihminen tai talkooaktiivi. Hän aikoikin hoitaa yhdistysveloitteensa talkoomaksulla ja lueskella kaikessa rauhassa mökissään elämäkumppaninsa kanssa kirjoja Italiasta. Toisin kävi. Kun puutarhaan alkoi nousta jos jonkinlaista mökkiä ja rakennelmaa, ja yleiset alueet pusikoitua ja ränsistyä, tuli Hiltuselle hätä. Arvokas kulttuurihistoriallinen alue voitaisiin menettää, jos jotain ei pian tapahtuisi. Samaan aikaan oli Helsingin kaupungilla vireillä ajatus Vallilan siirtolapuutarhan suojelemisesta. Puutarha oli merkitty vuoden 2002 yleiskaavaan virkistysalueeksi, mutta asemakaava oli vielä auki. Hiltunen näki uhkana, että jos yhdistys ei omalta osaltaan aktivoituisi puutarhan kunnossapitamisessa, ei kaupungiltakaan lopulta

löytyisi kiinnostusta suojeluun. Vuonna 2009 Hiltunen meni yhdistyksen hallitukseen ja alkoi ajaa siirtolapuutarhan yleisten alueiden kuntoon saattamista.

Siirtolapuutarhassa suojeltavaa riitti. Asemakaava-arkkitehti Birger Brunila oli saanut 1930-luvun alussa toimeksiannon suunnitella Vallilanlaaksoon uutta toimintaa. Hän oli piirtänyt Helsingin kaupungin kaalipelloille puhaslinjaisen siirtolapuutarhan klassismin hengessä. Myös 1930-luvulle tyypillisen funktionalismin vaikutus näkyi tarkoituksenmukaisen ja tarkan tilankäytön kautta. Vallilan siirtolapuutarha aloitti toimintansa vuonna 1932. Vallilan puutarha suunniteltiin suorakaiteen muotoon niin kokonaisuutena kuin yksittäisten palstojen osalta. Geometriset muodot näkyivät yleisten alueiden sommittelussa, ympyröihin ja puoliympyröihin istutetuissa matalissa pensasaidoissa ja suorissa puuriveissä. Myös jokaiselle palstalle kuuluva hedelmäpuu istutettiin mökin vierustalle niin että nekin muodostivat kokonaisuutena säntillisen suoran rivin.

Brunilan työparina toiminut puutarhaneuvoja Elisabeth Koch suunnitteli puutarhan keskiakselille sijoittuvan, puroa mukailevan 40-metrinen puistovyöhykkeen istutukset. Hänelle oli tärkeää säilyttää puutarhassa avoimet näkymät. Koch käytti istutuksia luomaan eri toimintoille ja ikäryhmille osoitettuja tiloja, kuten erilliset leikkipaikat pienille ja isommille lapsille. Koch hyödynsi suunnitelmassa myös vastakohtapareja geometrisuus vs. vapaamuotoisuus, avoimuus vs. sulkeutuneisuus ja värikyys vs. vihreys. Koch teki yksittäisille palstoille puutarhasuunnitelmia, joista kolme on säilynyt kokonaisuudessaan. Klassistiset suorat linjat toistuivat kasvimaiden ja polkujen sijoittelussa. Majan ovelle johti sorakäytävä, jota reu-

Mökille johtavan käytävän varrella kasvoi Kochin suunnitelmassa niin perennoja kuin yksivuotisia koristekasveja.

nustivat koristekasvipenkit. Kun renessanssi-puutarhan kunniakäytävä, joka johti palatsin edustalle. Tuttu näky monessa Pakilankin puutarhassa, eikö totta?

KOCHIN SUUNNITELMAN PALAUTTAMINEN

Siirtolapuutarhan klassismille ominaiset piirteet olivat jääneet villiintyneen kasvillisuuden peittoon. Kesällä 2009 alettiin kunnostaa yleisiä alueita. Kokonaissommitelma oli kaikeksi onneksi säilynyt melko hyvin. Myös 1930-luvun alkuperäisiä istutuksia oli vielä paljon jäljellä. Kuusi metriä korkeiksi kasvaneet unkarinsyreenipensasaidanteet leikattiin lähes maan tasalle, nurmikkojen valtaamat hiekkakentät raivattiin ja Gunnar Taucherin piirtämää paviljonkia kunnostettiin. Puroa myötäilevä puistovyöhyke raivattiin ja näkyviä avarrettiin. Kaupunki oli ehtinyt 1970-luvulla kesyttää puron betonikaukaloon ja se odottaa tänäkin päivänä alkuperäiseen muotoon saattamista. Talkoapuakin löytyi, kun Vallilan puutarhurit näkivät päävastuun kantaneen Hiltusen alkan nääntyä suuren työtaakan alle.

MANSIKKAPOLUN MUSEOMÖKKI

Samaan aikaan tapahtui myös Mansikkapolku 93:ssa. Vallilan siirtolapuutarhayhdistys oli ostanut Mansikkapolun kymmenen neliön suuruisen mökin jo vuonna 1977 tarkoituksestaan ottaa se museokäyttöön, mutta mökki oli vuosien varrella ränsistynyt ja puutarha villiintynyt. Oli onnenpotku, että alkuperäinen, 1930-luvun mökki oli sattumien johdosta säilynyt alkuperäisessä asussaan. Hiltunen oli primus motor myös museomökin kunnianpautuksessa. Ränsistynyt ja savimaahan vajonnut mökki oikaistiin ja kunnostettiin. Mökissä pahvilaatikoissa pölyttyneet vanhat esineet

valokuvattiin ja luettelointi museoammattilaisen avulla. Virallisen museon statuksen saamiseksi yhdistys uusi sääntönsä.

Mansikkapolku 93 on kokonaisuudessaan pala 1930-lukua. Museomökin pöydällä ovat kahvikupit valmiiksi katettuina ja pikkuruisessa keittiönurkkauksessa lämpimää iso kahvipannu petroolikeittimellä. Huoneen seinustalla on sijattu heteka, joiden valmistuksen Helsingin Teräshuonekalutehdas aloitti vuonna 1932. Puutarhatyövälineitä säilytettiin varkaiden pelossa mökin sisällä nurkassa jo alkuaikoina. Mökin 200 neliön puutarha istutuksineen on rakennettu Kochin alkuperäisen suunnitelman mukaan. Puutarha jakautuu hyöty-, hedelmä- ja koristepuutarhaan. Koch arvosti hyötyviljelyn ohella myös elämyksiä ja estetiikkaa. Koris-

tekasveiksi Koch kaavaili kaukaasianmaksaruo-hoa, saksankurjenmiekkaa, punapäivänkakkaraa, jaloakileijaa, nuokkupiiskua, sulkaneilikkaa, kultapalloa, köynnöskuusamaa tai humalaa sekä yksivuotisia kukkia. Unkarinsyreenilehtimaja tarjosi perheelle suojaosan virkistyspaikan. Hedelmäpuuksi Koch ehdotti omenapuu Astrakania ja hyötykasveiksi raparperia, vadelmia ja mansikoita, herneitä tai papuja, viinimarjoja, karviaismarjoja sekä "keittiökasveja". Maissiakin viljeltiin 1930-luvun Vallilassa.

KIRJAVA PUUTARHAYHTEISÖ

1930-luvun lama-ajasta huolimatta puutarhaan nousi mökkejä ripeään tahtiin. Vuonna 1932 majoja rakennettiin 40 ja seuraavana vuonna niitä oli jo 120. Kierrätys oli arvosaan. Rakennusaineina käytettiin Vanhankaupunginlahden irtotukkeja, rautatiepölkkyjä, kaupoista saatuja puulaatikoita ja hautausurakoitsijoilta porraskiviä ja vuorausmateriaaliksi sanomalehtiä. Vallilan alkuaikojen viljelijät oli heterogeeninen joukko. Yhdistykseen liittyi ensimmäisen toimintavuoden aikana jäseniä seuraavin ammatein: raitiovaunukuljettaja, hedelmämyyjä, vaimo, poliisi, näyttämömaalari, ulkotyömies, konttoristi, konduktööri, ajuri, ylioppilas, rappari, sähkömonttööri ja salkkutyoiläinen. Vuodesta 1939 alkaen mökeillä sai yöpyä. Ajan saatossa myös mökien laajennus sallittiin, ensin avokuistin lasittamisella vuonna 1938 ja sittemmin puutarhavan laajennuksella vuonna 1951. Nykyään mökit saavat olla 26 neliön kokoisia. Alueella on tänä päivänä 168 mökkiä ja palstat ovat pääosin noin 300 neliön suuruisia.

Hiltunen on omakohtaisesti kuullut vielä 2000-luvulla kertomuksia alkuaikojen arjesta yli 90-vuotiailta puutarhalaisilta. 1930-luvulla Vallilan puutarha vilisi lapsia. Äidit tulivat ruokatuunnilla laittamaan ruokaa lapsille. Vuosilomaa oli 1930-luvun alussa vain noin viikon verran. Sunnuntaisin pienelle palstalle saattoi

kokoontua kolmekymmentäkin ihmistä, kun maaseudulta asti saavuttiin ihmettelemään siirtolapuutarhaa ja viettämään yhdessä aikaa. Kaupunginpuutarhureiden pitämiin puutarhanhoitokursseihin osallistui satoja henkiä, ja myös ruoanlaittokurssit olivat suosittuja. Puutarhassa järjestettiin yleisurheilu- ja krocktikisoi ja sekä ilmakivääriampumiskilpailuja. Sota-aikana siirtolapuutarhassa sai pitää myös kaneja ja lampaita. Porsaita juoksenteli alueen keskellä olevalla yhteiskentällä.

TYÖ PALKITTIIN

Hiltunen voi jo huohtaa, suurin työ on takana. Vallilan klassistinen puutarha on kunnostettu ja pelastettu vuoden 2012 asemakaavan myötä, joka suojelee puutarhan ja museomökin kulttuurihistoriallisten ja puutarhataiteellisten arvojen perusteella. Asemakaava palauttaa uudistettujen tyyppimökkien sekä vaalean väriskaalan kautta perinteitä kunnioittavaa ja yhtenäistä ilmettä. Yhdistys sai viime vuonna vuosien työstä kansainvälistä tunnustustakin Golden Rose -palkinnon myötä. Puutarhaa ei enää uhkaa siirtäminen Pakilaan (!), niin kuin vuonna 1968, tai kuin siitä kymmenen vuotta eteenpäin jääminen moottoritien alle.

Museomökin tarkoin kitketty sipulimaa on tänä päivänä talkoolaisten vastuulla ja lasten ja nuorten puutarhayhdistykseltä saadaan apua yleisten alueiden kunnossapitoon.

Papun reportterin kesävinkki: Sunnuntain kesäkahvilan ja iltapäiväsaunan välissä ehdit juuri vierailemaan Elisabet Kochin tien puutarhassa ja Mansikkapolun museomökissä. Voit myös nauttia keittolounasta ja pullanpuolta sisarpuutarhan keskellä sijaitsevassa kahvila Auringossa. Ryhmävierailijana olet tervetullut viikollakin ja saatat saada yhdistyksen museo-vastaavan Peter Hiltusen asiantuntevaksi oppaaksesi.

Tuulikki Laurila

Tervehdys Jalavapolun uudisasukkaalta

Koitti kevät 2014, jolloin vihdoinkin ja viimein saimme pitkäaikaisen haaveemme toteutettua. Jo useamman vuoden olimme käyneet kat-somassa siirtolapuutarhamökkejä, mutta lopullista ostopäätöstä odotimme kauan.

Olimme keväällä käyneet Itä-Pakilassa jo katsomassa paria mökkiä, mutta jotain niistä puuttui. Sitten eräänä päivänä luettuamme ilmoitustaulua, päätimme soittaa tuttavalle, joka toimi mökkien esittelijänä ja hän kertoi yhden mökin olevan myynnissä. Astelimme sen portista sisään ja siinä se oli, Huvikumpu: vaaleanpunainen, "hieman" ränsistynyt mökki. Silloin ei kauaa mietitty, kun mökki vaihtoi omistajaa!

Ensimmäinen kesä oli kaoottinen; raivatavaa riitti niin sisällä kuin ulkonakin. Välillä oli tunnelma katossa ja välillä mietimme, että mihin sitä oli kyntensä iskenyt. Puutarhasta nousi mitä ihmeellisimpiä kasveja ja uusia korjauskohteita löytyi ennen kuin vanhoja ehti saada kuntoon. Orapihlaja-aidasta vietiin 16 jätessäkillistä ylimääräistä kasvustoa kaverin mökille jälleenkäsittelyyn. Kirjoista ja netistä luettiin kasveista ja rakentamisesta. Paljon kyseltiin myös naapureilta.

Siitä tulikin mieleen kiittää kaikkia naapureita ja kylän asukkaita "lämpimästä vastaanotosta. Tänne on ollut helppo asettua taloksi. Ja kun on maata möyrinyt aikansa niin on kiva piipahtaa "kylillä" tapaamassa muita puutarhureita. Isoja ilonaiheita ovat olleet kesäkahvila, yhteiset juhlat, talkoot (ei olla ehditty paljoo osallistua – vielä) ja rantasauna.

Nyt on saatu puutarha jonkinlaiseen hallintaan. Muille uusille puutarhureille annan vain yhden neuvon: katsokaa rauhassa, mitä puutarhassa kasvaa – kiirettä ei ole. Eivät ne kasvit vuodessa mihinkään häviä.

Mökkiä on alettu pikkuhiljaa kunnostaa, seuraavaksi olisi vuorossa mökin maalaus, vajan katon korjaus... työlistä on pitkä. Täytyy yrittää ottaa rauhallisesti, sillä kaikkea ei ehdi tehdä kesän aikana ja kun on sitten niitä muitakin tärkeitä asioita kuten grillaaminen, uusien perunoiden syönti, oman puutarhan ja mökin ihastelu tai kauhistelu ja chillaaminen = kave-reiden kanssa rennosti hengailu nuorten kielellä. Tärkeintä on kuitenkin se että akut latautuvat ja tekemistä on riittämiin.

Satoisaa ja lämmintä syksyä kaikille siirtolapuutarhalaisille toivovat Make, Saara ja Pojat Jalavapolulta

Hoida omenapuita – torju omenankehrääjäkoi

Omenankehrääjäkoi on valkoinen mustapilkullinen pieni perhonen. Naaraat munivat puun rungolle ja oksistoon munia, joista kuoriutuu toukkia ennen talvea. Kukin naaras tuottaa noin 150 munaa, jotka se laskee omanapuun oksille ja rungolle pieninä ryhminä. Munaryhmää peittää naaraan tuottama, punertavanruskea erite, joka kovettuu kuoreksi ja suojaaa syksyn aikana munista kuoriutuvaa toukkaryhmää talven yli. Toukat poistuvat tästä suojasta vasta keväällä, jolloin ne aluksi tunkeutuvat aukeaviin silmuihin ja sitä kautta nuoriin lehtiin.

Toukkavaiheessaan alkukesällä koi syö omenapuun lehtiä ja kietoo itsensä sitten harsoon. Toukat pudottautuvat maahan koteloitumaan. Aikuiset koiperhoset kuoriutuvat heinäkuun aikana koteloistaan. Aikuinen on valkoinen ja noin 20 millin pituinen. Aikuiset omenankehrääjäkoin perhoset lentelevät elokuulle saakka. Naaraat munivat puun rungolle ja oksistoon munia, joista kuoriutuu toukkia ennen talvea. Hyvä torjuntatapa on hävittää talvikote-loita, sillä silloin koiperhosen kehitys katkeaa.

KATKAISE KEHITYSKULKU

Loka – marraskuussa kannattaa harjata omenapuiden runko ja alaoksat. Jos ei syksyllä ehdi tähän työhön, voi siihen ryhtyä myös keväällä toukokuun alkuun mennessä. Runkoa harjataan kevyesti juuriharjan tapaisella harjalla (harjakset eivät saa naarmuttaa runkoa liikaa). Tämän puhdistuksen voi tehdä myös puutarhahanskoilla. Rungon harjaus poistaa muitakin tuholaisia.

Omenapuita kannattaa pitää hyvässä kunnossa ja leikata harvoiksi. Harvaoksainen omenapuu ei tarjoa lehvästöä tuholaisille pesintäpaikaksi. Puita on myös helppo hoitaa, kun

pitää ne korkeintaan puutarhoissa suositetulla korkeudella (4,5m)

Kesäversojen – vesiversojen – leikkaus kannattaa tehdä tuholaiskesänä vasta sitten, kun lehdet ovat pudonneet. Näin puulla on mahdollisimman paljon yhteyttävää rakennetta, joka auttaa sitä selviämään tuholaisesta.

Linnunpönttöjä on syytä hankkia palstalle, sillä linnut syövät hyönteisten toukkia ja auttavat puutarhan hoitajaa. Myös talvehtivat linnut syövät toukkia.

Maassa olevat tuholaiset voi yrittää hävittää tuhalla, jonka vaikutus perustuu tukahduttamiseen. Samalla Tuhka myös kalkitsee ja lan-noittaa nurmikon ja muut kasvustot.

Maarit Loukari

Syyskokous pidetään su 27. syyskuuta klo 14 alkaen kerhotalolla.

- Kokouskutsu asiapapereineen lähetetään kotiosoitteeseen, jonka mökkiläinen on ilmoittanut johtokunnalle. Jos olet muuttanut hiljattain, varmista, että yhdistyksellä on oikea osoitetietosi.
- Kokouksessa käsitellään mm. ensi vuoden toimintasuunnitelma sekä mökkiläisten maksut ja valitaan yhdistyksen toimihenkilöt ensi vuodelle

Yhteystietoja talven varalle

Osoitteenmuutokset ja muutokset omistussuhteissa

(kauppa, perintö tms.) on ilmoitettava 3 kk:n kuluessa Timo Mäkinen, 040 164 8005, timotmakinen@gmail.com, Välimerenkatu 13 A 30, 00180 Helsinki

Yhdistyksen posti

Kerhotalon seinällä oleva postilaatikko ei ole käytössä talvikautena. Syyskokouksen jälkeen hallitukselle tarkoitettu posti toimitetaan mieluiten sähköpostitse sihteerille: Lassi Lager, lassi.lager@gmail.com (kotiosoite: Maasälvänpolku 3 G 28, 00710 Helsinki)

Portti suljetaan talveksi marraskuun alussa.

Mikäli tarvittaiset portin aukaisua ota yhteyttä Pauli Ojaseen 050 5401 071. Portin avausmaksu on 20 €

Lomakkeet ja ohjeet ovat yhdistyksen kotisivuilla

<http://siirtolapuutarhat.net/pakila/sivut/rakennustoimikunta.html>

Vesiasioissa Pauli Ojanen 050 5401 071
Sähköasioissa
Niklas Koppatz 050 3601 698,
niklas.koppatz@alumni.helsinki.fi

Jätteiden keräys keskeytyy talvikaudeksi MOLOK ja kaikki muutkin jätteidenkeräyssäiliöt suljetaan talveksi. Sulkemisajan kohta ilmoitetaan ilmoitustauluilla. Tämän jälkeen roskat on kuljetettava itse pois alueelta.

Sauna ja suihkut

Viimeiset saunavuorot ovat lauantaina 19.9. miehille klo 14:00–16:00 ja naisille klo 16.30–18.30. Suihkuun pääsee vielä torstaina 3.9. naiset klo 19:00–20:00 ja miehet klo 20:00–20.30.